

Sfântul Duh este cel mai prețios învățător pe care omul poate să-l aibă în viață

06.09.2020

Duminică, 6 septembrie, apostolul Vasile Cone a ținut Serviciul Divin în Baia Mare cu oferirea Sfântului Botez cu apă, Sfânta Pecetluire și numirea în însărcinarea spirituală de preot a unui diacon pentru comunitatea din Cluj Napoca, acesta fiind însoțit de episcopul Săpînțan și prezbiterul Conea.

Cuvântul folosit de apostol pentru acest Serviciu Divin a fost din 1 Ioan 2,27:

“Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi și n-aveți trebuință să vă învățe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea.

La începutul Serviciului Divin apostolul a adus un salut de bun venit la altarul lui Dumnezeu, iar din partea apostolului districtual dragi salutări și multă binecuvântare.

Apostolul a început predica prin a sublinia că în viața aceasta pe pământ “nu suntem singuri, ci Dumnezeu este și rămâne cu noi”, a continuat amintind că este o bucurie pentru fiecare atunci când poate să vină în casa Domnului și că nu întâmplător împăratul David a zis “aș vrea să locuiesc toată viața mea în casa Domnului”, deoarece simțea o legătură profundă cu Domnul, simțea că în casa lui Dumnezeu are tot ceea ce este nevoie pentru sufletul lui; același lucru este valabil și pentru acele suflete care au nevoie și simt această dorință de a fi în casa lui Dumnezeu, “vor face eforturile necesare pentru a ajunge în acest loc unde Dumnezeu ne oferă siguranța de care noi avem nevoie”.

Revenind la cuvântul adus la acest Serviciu Divin, apostolul ne-a transmis faptul că “Sfântul Duh, ungerea aceasta pe care am primit-o de la Dumnezeu este cel mai prețios învățător pe care omul poate să-l aibă în viață”.

Acest lucru nu înseamnă că noi trebuie să stăm nepăsători deoarece Sfântul Duh este cel care ne învață. Învățarea înseamnă “transmiterea de cunoștințe și deprindere, inițiere în anumite lucruri care sunt importante pentru viața noastră, atât cea spirituală cât și cea lumească; știm foarte bine că dacă vrem să avem o meserie trebuie să învățăm lucrurile acelea pe care mai târziu să le practicăm, este nevoie de o inițiere, acest lucru nu vine de la sine, este nevoie de implicare și dorința de a asimila ceea ce este necesar”. Sfântul Duh are menirea de a construi în sufletul și viața omului ceea ce îi oferă omul. Sfântul Duh nu ne scutește de a asimila și a învăța lucrurile necesare pentru viața-n credință și pentru viața aceasta pământească, “este munca fiecăruia să luăm Evanghelia lui Isus Hristos, să ne-o însușim și după aceea să dăm posibilitatea Sfântului Duh să ne călăuzească în viața aceasta pe care Dumnezeu ne-a lăsat-o aici pe pământ”.

Dumnezeu a vrut și vrea să ofere întotdeauna omului “ceea ce este necesar pentru o viață binecuvântată aici pe pământ; știm că după căderea omului în păcat Dumnezeu nu le-a mai vorbit direct oamenilor, nu i-a mai învățat direct, ci Dumnezeu a ales diferiți oameni prin care i-a învățat pe cei care doreau să cunoască adevărul despre El și despre drumul acesta în viață”, de exemplu Moise, știm că Dumnezeu a dat prin Moise o mare parte a învățăturii Sale, legile și poruncile. Poporul avea nevoie de această învățătură “ca să aibă o viață binecuvântată, o viață binecuvântată înseamnă că legătura ta personală cu Dumnezeu și cu cei din jurul tău, funcționează”.

Să nu legăm binecuvântarea lui Dumnezeu de viața materială, "viața binecuvântată de Dumnezeu este aceea în care sufletul are liniștea și pacea interioară pentru a putea să meargă mai departe și pentru a putea să aibă relații bune cu cei din jurul său". Dumnezeu vrea ca poporul ales să învețe ceea ce este necesar pentru a fi mântuit, pentru a ajunge la comuniune veșnică cu El, "comuniune pe care au pierdut-o din cauza căderii în păcat". Poporul ales a fost neascultător, ei au ajuns să-și dorească împărați cum au și celelalte popoare, "ei i-au primit pe Saul, David, Solomon, aceștia s-au străduit să învețe poporul, dar și ei să învețe ceea ce Tatăl le transmitea prin ei, dar omul tot om rămâne și vedem că este supus greșelilor, uneori fără de voia lui; această greșală înseamnă un pas menit să te îndepărteze de Dumnezeu sau poate mai mult, în funcție de atitudinea pe care omul o adoptă după ce a conștientizat greșeala". Dumnezeu după ce a văzut că poporul acesta este mereu tentat să își conducă viața "nu după învățătura Lui ci după alte învățături, atunci a hotărât să-și trimită Fiul pe pământ", aceasta a fost hotărârea lui Dumnezeu "voi coborî Eu însumi și voi învăța poporul cu autoritatea nu lumească ci Dumnezeiască", ce trebuie să facă pentru a ajunge la mântuire.

În Evanghelia lui Matei este scris "*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*" Isus a fost deschis pentru tot și pentru toți, "omul trebuie doar să își deschidă urechile și ochii spre Isus Hristos". Vedem că ucenicii "au fost sovăielnici în a asculta și a învăța", așa cum de altfel suntem cu toți, dar Isus Hristos le-a arătat "în mod practic învățătura aceasta, pe lângă că i-a învățat prin cuvinte, prin Evanghelie.

Isus a arătat un mod clar, pentru poporul ales și pentru cei care doreau, să ajungă în comuniunea veșnică cu Dumnezeu. Isus le-a atras atenția asupra pericolului învățătorilor falși. Înainte de a se înălța a făcut o promisiune deosebită, "acea promisiune că nu vom rămâne fără un învățător, fără o călăuzire în viața aceasta". În acest sens ne-a fost oferit Sfântul Duh care ne învață tot ceea ce avem nevoie. În Evanghelia lui Ioan este scris "*Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus El*" cu alte cuvinte "Sfântul Duh vă va învăța ceea ce voi aveți nevoie mai departe, dar totul depinde de om, dacă îi face loc Sfântului Duh în inima și viața lui", pentru ca acest învățător Dumnezeiesc să poată să-și facă lucrarea cu fiecare dintre noi.

Sfântul Duh este cel care a fost revărsat în ziua cincizecimii peste apostoli și prin aceasta "ei au primit putere și curaj pentru a putea merge mai departe. Ei aveau o bază pe care au primit-o, au învățat-o de la Isus; pentru că au stat lângă Domnul și-au luat această învățătură în inima lor, prin Sfântul Duh când s-a revărsat, au primit prin acesta puterea și curajul de a merge mai departe și de a mărturisi oamenilor lucrurile pe care le-au văzut și trăit alături de Domnul".

Referitor la noi, "un părinte trebuie să fie un învățător pentru copilul lui, dar deseori cu vorbe puține și fapte multe. Asta nu înseamnă că nu trebuie să vorbim cu copilul nostru, dar să lăsăm deseori să vorbească faptele pe care copilul să și le însușească și să le ducă mai departe".

În ceea ce privește credința noastră "noi avem posibilitatea de a le arată copiilor că ne-am însușit credința și ne-o respectăm. Asta este o învățătură de bază pentru fiecare om, pentru fiecare creștin. Sfântul Botez cu apă pe care-l trăim astăzi în comunitate, este un prim pas care se face, ce urmează după acest pas este determinant pentru viața viitoare, la fel ca și pentru noi, am fost renașcuți din apă și duh și Dumnezeu ne arată aceste lucruri, ne spune acum, fiecare dintre noi trebuie să ne lăsăm învățați de Sfântul Duh", părinții rămân învățători prin fapte și vorbe, iar ceea ce am asimilat noi prin trăirea noastră în Hristos "rămâne o bază bună pentru ca Sfântul Duh să poată să construiască ceea ce ne dorim cu toții, omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, acel om care poate să intre în Împărăția cerurilor".

Sfântul Duh se dezvoltă la altarul lui Dumnezeu, iar noi prin Sfânta Pectuire "am primit acest dar al cerurilor, am primit ungera din partea lui Dumnezeu; nu omul este cel care face acest lucru, el este doar un instrument în mâna lui Dumnezeu.

"Ungerea nu este a omului ci a Domnului", noi trebuie să înțelegem că am primit această ungeră care rămâne în noi și "ea are menirea să ne învețe".

Ce să ne învețe? "Tot ceea ce este necesar pentru mântuirea sufletului nostru, iar mântuirea sufletului se poate face într-un singur fel, privind spre ceea ce Isus ne-a arătat, însușindu-ne această învățătură și străduindu-ne să o ducem mai departe prin însăși viața noastră". Isus ne-a spus că trebuie să ne naștem din nou pentru a putea intra în împărăția lui Dumnezeu. "Renașterea din apă și din duh a fost punctul de plecare pentru fiecare dintre noi, această ungeră Dumnezeiască a fost de fapt schimbarea sensului vieții fiecărui copil de Dumnezeu, de aceea să lăsăm ca Sfântul Duh să ne călăuzească și să ne învețe tot ceea ce este necesar pentru viața noastră în credință". Ungerea aceasta ne arată că fără de Dumnezeu nu avem nicio șansă, fără Isus calea spre Împărăția cerurilor este închisă.

La conslujire a fost chemat prezbiterul Conea și după acesta episcopul Săpînțan, care a întărit gândurile apostolului și a subliniat că Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, ne învață că El este "calea, adevărul și viața".

După conslujirea episcopului, am putut trăi iertarea păcatelor, ca mai apoi apostolul să ofere Sfântul Botez cu apă și darul Duhului Sfânt prin Sfânta Pecetluire. După acest moment sfânt, comunitatea a putut trăi împărtășania, comuniunea cu Isus Hristos prin Sfânta Cină.

Un alt moment care a succedat comuniunea cu Isus Hristos a fost numirea în însărcinarea spirituală de preot a diaconului din Cluj Napoca, subliniind că prin slujitori "Biserica lui Isus Hristos merge mai departe, chiar dacă nu este ușor să ne asumăm această responsabilitate, ea este atât de necesară pentru ca binecuvântarea lui Dumnezeu să nu se piardă".

Apostolul a amintit ce implică numirea și anume 3 acte deosebite: împuternicire, binecuvântare și sfințire

- împuternicirea înseamnă că poți să acționezi ca preot din împuternicirea apostolului, apostolul acționează din împuternicirea lui Isus Hristos.
- binecuvântarea este cea care trebuie dusă mai departe, Evanghelia lui Isus Hristos, iertarea păcatelor, sacramentele, pentru ca omul să poată să acceadă la Împărăția lui Dumnezeu, Sfântul Botez cu apă și Sfânta Cină.
- sfințirea cuprinde 2 laturi, pe Dumnezeu care este sfânt întru tot și între toate și omul nedesăvârșit chemat la sfințenie.

După binecuvântarea de final, apostolul și-a luat la revedere de la comunitate și a menționat faptul că deși nu ne putem lua la revedere așa cum suntem obișnuiți, "în inimă ne spunem fiecăruia pace, bucurie și dragoste de la Dumnezeu din plin".

